

SREČNO 1991 – SREČNO 1991 – SREČNO 1991 – SREČNO 1991 – SREČNO 1991 – SREČNO 1991 – SREČNO 1991 – SREČNO 1991

Slovenija, ki ima večkratno vaško produktivnost od večjega dela Jugoslavije, bo sama lažje in hitreje dvignila svojo produktivnost na evropsko raven. Če ostanemo v federativni Jugoslaviji, bo to le podaljšalo naše gospodarsko in s tem tudi narodno umiranje.

Pomen plebiscita

Vsaka država je veliko podjetje – kombinat, ki trguje, se poslovno povezuje z drugimi državami – podjetji ali pa se od njih ločuje. Odvisno od vrste dejavnosti, ki narekujejo te spremembe. Vsak lastnik podjetja ali države lahko sam odloči, s kom bo trgoval, se povezoval ali poslovne vezi pretrgal. Če nisi lastnik svojega podjetja – države, o tem ne moreš odločiti. V njej lahko samo delaš za več ali manj plačila.

Kaj bomo storili z našim plebiscitom? – Odločili bomo, ali bomo prevzeli naše podjetje – državo v lastno upravo ali pa bomo še naprej samo manj pomembni solastniki.

Za ljudi, ki se bojijo odgovornosti celo zase, kaj šele za druge, je samostojnost, tudi osebna, mučna, duhovno naporna zadeva.

Nasprotno temu pa je za ljudi, ki so rojeni kot osebnosti, sposobne skrbeti same zase in še za druge, brez občutka strahu in mučnosti, samostojen boj za obstanek – zapoved. Sprejeti izziv življenja jim je v veselje. Da pa te lastnosti lahko razvijemo in jih uporabimo, pa morajo imeti politično in gospodarsko svobodo.

Ljudje ene in druge vrste se enakomerno raztreseni po celotni svet, vendar na različnih civilizacijskih ravneh, višje civilizirano okolje zahteva daljšo pripravo za samostojen nastop na torišču eksistenčnega boja. Obratno pa primitivno okolje dopušča možnost tudi manj pripravljenemu, vendar tudi z manj uspeha. V obeh primerih pa je značilno, da se v svojem okolju vedno uveljavijo tisti, ki ni samo iznajdljivejši, ampak tudi vztrajnejši. Pri tem ne gre zanemarjati pomena telesnega zdravja.

Iste zakonitosti kot za posameznike veljajo tudi za narode. In sploh za družbene skupnosti znotraj meja posameznih držav ter držav med seboj.

Socializem v svoji ralsocialistični varianti je hiral in preminul ravno zato, ker ni nudil možnosti razmaha iznajdljivosti, vztrajnim posameznikom in manjšim delom družbe, pri katerih sta bili prednji lastnosti bolj prisotni kot pri ostalih. Zaradi nerazumevanja življenjskih zakonitosti si je socializem oblikoval dogmo – vero, ki je ovirala naravni tok življenja.

Socializirani kapitalizem v svoji parlamentarno demokratični, politično svobodnjaški varianti pa je iznajdljivo vztrajnost, to je podjetništvo, ne samo dopuščal, ampak jo celo spodbujal. Omogočal je naravni tok življenja! Socialistična misel se je v teh družbah uveljavila v svoji socialdemokratski obliki, ki zadostno ščiti manj iznajdljivega posameznika in dele družbe, da le-ta lahko živi dosežkom civiliziranosti svojega okolja primerno. Onemogoča pa zvišanje, da bi divjaško izkoriščali manj zvit, kar je bilo značilno za rano, začetno fazo kapitalizma. Ta je preživel.

Slovenija s svojim življenjem se je v 70. letih obstoja Jugoslavije pokazala in se ves čas uveljavljala kot iznajdljivejši in vztrajnejši del jugoslovanske družbe, seveda v smislu podjetništva. Skladno z balkansko, hajduško in pozneje ralsocialistično miselnostjo sta tako predvojna »Srbslavija« kot povojna ralsocialistična Jugoslavija vlekli iz Slovenije nesorazmerno velik delež narodnega dohodka. Skupno s pešanjem cele socialistične družbe pa je propadala tudi Slovenija. Vsa njena večja gospodarska vitalnost je ni mogla rešiti pred civilizacijskim propadanjem. Danes smo v položaju, da ni denarja za vzdrževanje in novogradnjo komunalnih naprav, deželnih cest, zdravstva, prosvete, da kulture in gospodarskih investicij niti ne omenjam. Ni več premoženja za dostojne plače ljudi.

Ko se je leta 1918 Slovenija odtrgala od Avstrije, naši dedje niso dosti razmišljali o gospodarskem vprašanju. Kljub temu, da so ustanovili novo, svojo

državo, pa je večina gospodarskih vezi z Avstrijo ostala. Le manjši del poslovnih povezav se je preusmeril na jugoslovanski jug. Enako je te vezi obdržala Avstrija. Vse trgovine, obrtne delavnice in tovarne so delale naprej. Niti en dan niso stale.

Ko je leta 1941. razpadla Jugoslavija, so bile poslovne vezi Slovenije z jugoslovanskimi deželami pretrgane. Toda prav hitro so se naši podjetniki preusmerili na Nemčijo in Italijo. Proizvodnja in prodaja sta tekli naprej. Motnje so nastale zaradi vojnega dogajanja in zaprtih meja v širšem gospodarskem prostoru.

Ko sta propadli Italija in Nemčija, ko se je čez noč pojavila nova Jugoslavija s svojo komunistično vlado in tesno zaprtimi mejami, so podjetniki še kolikor toliko normalno poslovali vse do prisilne nacionalizacije 1947. leta. Šele tedaj je začelo na hitro zmanjševati se tistega blaga, ki se ga je dotlej še dalo v manjših količinah dobiti. Gospodarstvo so prevzeli ideologi in grobo nagnali podjetnike.

Nobena od vojnih in državnih sprememb ni gospodarstva in podjetništva tako pritisnila ob tla, kot ga je komunistična ideologija. Pozneje tekom let in desetletij so skušali ideološko gospodarjenje približati podjetniškemu, tržnemu. Nikoli ni povsem uspelo.

Vztrajati še naprej v dosedanjih povezavi z nemirnim jugoslovanskim jugom, ki mu je gospodarjenje šele tretja briga, prva pa ceneno politiziranje, bi za Slovenijo pomenilo nadaljnje gospodarsko usihanje.

Otresimo se tesne povezanosti z jugoslovansko skupnostjo, z njeno ralsocialistično in hajduško miselnostjo. Kaže, da bo ralsocialistična dogma sedaj tudi na jugu odstranjena, ostala pa bo še dolgo hajduška miselnost. Industrijska miselnost ljudi v Sloveniji se ni pojavila šele z nastankom industrije v 19. stoletju, svoje korenine je imela že v urejenem fevdalnem gospodarstvu.

Osamosvojimo se gospodarsko! – zato pa potrebujemo politično svobodo, da bomo sami določali pravne osnove za svoje gospodarjenje, naši produktivnosti in poslovnosti primerne. Državo bo upravljal demokratično izvoljen parlament, vlada pa bo posle vodila. Parlament bo torej odločal s kom in kako bo država poslovala na državni ravni.

Naš plebiscit ni le gospodarska odločitev zaradi golega gospodarstva, je predvsem odločitev Slovencev za ohranjanje slovenstva, zdravo gospodarstvo pa je zato pogoj.

Pojdimo torej na dan plebiscita na volišča in odločeno glasujemo ZA samostojno Slovenijo!

STANE TRČEK

Zaupanje v demokratično prenovo

Neprijaznim napovedim navkljub in prelomnosti trenutka dostojno se je novogoriški kongres sklenil z enotno voljo stranke, da se spoprime z novimi razmerami kot dozorela in sodobna politična sila. Konec je programskih kolebanj in premaganja je organizacijska zagata. Konstruirala se je socialno demokratično usmerjena evropska partija, ki jo prevajajo ideali pravičnosti, varnosti, svobode, solidarnosti in miru. Naš program je politično samostojna, gospodarsko učinkovita in socialno pravičnejša Slovenija.

S Petrom Glotzom pa prepoznavamo še eno skupno nalogo: »Premagati moramo ofenzivno neokonzervativizma... Ne živimo v eri predfašizma; toda to naj nas ne bi oviralo, da ne bi prišli na osnovi grenkih izkušenj tridesetih let do sklepa, da ne smemo dopustiti, da bi sloji izkoreninjeni zaradi krize. Sli na desno. Politika birokratske konsolidacije bi danes za levico pomenila začetek konca; levica si bo bodisi postavila realističen cilj in oblikovala nov zgodovinski blok – ali pa se bo pod pritiskom tehničnega, ekonomskega in kulturnega razvoja razdrobila kot preperel jez med poplavo.« (Manifest za novo evropsko levico).

LJUDSKA STRANKA

Naša gospodarska kriza 1990

Kmetje zagovarjamo javno poslovanje, kajti tako stanje, kot je sedaj pri nas, da nihče ne ve, kdo in koliko pije (k temu so pripomogle tudi zaprte plačilne kuverte), plačevati pa moramo vse delavci in kmetje. (saj država nima nič več tujih kreditov za taka kritja, ampak jih mora vračati) kar nima nobene perspektive. Trend, Elan, Snaga, Kmetijske zadruge... so samo vrh ledene gore in dokler se le-ta ne stopi, je vse skupaj podobno hlevu, polnemu gnoja. Poslovne skrivnosti pa so v večini samo ropanje in kriminal na račun družbe. Sumimo, da to omogočajo marsikje podkupljene inšpekcije, ki pa so tudi same večkrat brez moči predvsem tam, kjer so se vodilni preimenovali v kapitaliste, njihovo delo in navade pa so še slabše kot prej. Usmerjenost v lastni interes tudi iz maščevalnosti do nove oblasti.

Seveda kmetje zagovarjamo poslovne skrivnosti, vendar pod kontrolo zapriseženih nevtalnih in poštenih inšpektorjev (finančna policija). V vseh drugačnih primerih pa nas bo povzela anarhija in še večji kriminal.

Potrebno je pošteno ovrednotiti vsako delo, izdelek, pridelek, material... saj so prava cenovna razmerja pogoj za uspešno postopno oživljanje vseh področij brez pretresov in novega izkoriščanja.

To bo izvedeno takrat, ko bo interes večine Slovencev resnična rešitev naroda in ne le privatni ali strankarski prestiž. Torej moramo spoštovati vsakega človeka, prav tako pa tudi naravo, ki je pogoj našega preživetja. Le tako lahko pričakujemo skupne posvete in dogovarjanja ter medsebojno pomoč in solidarnost.

Poglavje zase so tudi pokojnine. Ob takem razponu lahko upravičeno pričakujemo podobno usodo le-teh kot pri stanovanjskih kreditih pred nekaj leti. Vendar pa izgleda, da do tega ne bo prišlo vsaj toliko časa, dokler se bodo delile najvišje vsote. To je lep primer, ki kaže, kdo ima oblast in kdo vlada v naši domovini.

Naj bo karkoli, naša dolžnost je, da z opozarjanjem in po svojih zmogljivostih pripomoremo k dobremu in da vsi skupaj iščemo in najdemo najboljšo pot, predvsem mirno in zdravo za nas in naše potomce, čas – neizprosni sodnik pa bo prinesel rezultat.

Kako iz krize v Evropo?

Naše gospodarstvo je na psu. Prav tako tudi kmetijstvo. Vendar pa si želimo v Evropo in prav je tako. Enkrat je vendar treba stopiti v reko realnosti. Velika večina naših ljudi pa se te vode boji, še več pa je tistih, ki čakajo na čoln oziroma čakajo, da drugi poskusijo kako je voda globoka. Seveda pa so prav slednji najglasnejši svetovalci in kritiki, čeprav sami vode še okusili niso. Prvi vstop v reko so bile volitve. Njihov cilj je bil torej vstop in ne prehod. Z volitvami so bile v vodo ponirjene vse stranke, tako, da bomo lahko na naslednjih volitvah štartali iz enake globine in šele takrat se bo izbirala kvaliteta saj voda že spira umazanijo in se že kažejo pravi obrazi in nameni posameznikov in strank.

Prehod prav gotovo ne bo lahek. V času, ko smo si bili najbolj všeč, so drugi izboljševali tehniko in znanje, nam pa prodajali stare, za njih odslužene stroje in patente. Izgube, ki so pri tem poslu nastajale, pa je pridno krila država z najemnimi krediti. Tako smo se navadili, da je urna postavka umetno določena ne glede na vrednost delovnega efekta. Takih kreditov pa je sedaj zmanjkalo in zato so na vrsti stecaji.

Podobno se je tudi na njivah drobilo in gradilo, tako, da sedaj skoraj ni več primerljivih kompleksov, ki naj bi konkurirali Evropi. Kmetje smo pa po drugi strani, skoraj in hvala Bogu, saj bi bile trgovine drugače tako prazne, kot v Rusiji.

Modrost bo torej sedaj prav vstopiti v Evropo. Ne po rusko in ne po ameriško (pa tudi evropski čas v naših podjetjih je popolnoma zgrešen), ampak specifično po slovensko. Torej s pridnimi rokami, iznajdlivostjo, prilagodljivostjo predvsem pa poštenostjo. Le-te pa je v nas bolj malo ali skoraj nič. Pa nismo mi krivi, saj je bilo učenje kulture, spoštovanja in poštenosti že pred pol stoletja preganjeno iz šol, tako, da te vzgoje nismo bili deležni skoraj vsi delovni in solajoči prebivalci naše dežele. Pa tudi odnos do sočloveka in do skupnosti se je v teh letih sprijel. No kljub temu vsi prisegamo in hvalimo stare šole Marije Terezije in lahko smo si edini, da to ni nazadnjaštvo in klerikalizem temveč moralni stik z evropsko kulturo.

Predvsem je potrebno ohranjati v praksi preizkušene dobre ideje, slabe izkušnje pa si tudi zapomnimo, da nam bodo v opomin v bodoče.

Upam, da nas bo čim manj čakalo na čoln, ki ga bo odneslo po reki (Savi), saj nas v vodo poriva tudi narava in tudi to je prilika, da se obrnemo k ljudem v stiski. Veliko je načinov in vsak pripomore k dobremu tudi tistemu, ki daruje! V stiskah in preizkušnjah, ki se nam še obetajo prav gotovo ni prijetno biti sam, to pa najbolj vedo tisti, ki so že bili preizkušeni.

Letošnje leto je prineslo velike spremembe hkrati pa je tudi velik izziv za prihodnost. V upanju, da se vključite v reko družbenih dogajanj, vsem skupaj želimo v Novem letu zdravja, ljubezni, veselja. Blagoslova in izpolnitve tudi vseh ostalih vaših želja!

Za MESTNI ODBOR SKZ
Drago Stanovnik

Dvojne pogodbe za iste parcele

Iztekajoče leto je prineslo s seboj tudi zaplete v zvezi z najemninami kmetom odvzetih in »Ljubljanskim Mlekarnam kmetijska proizvodnja« podeljenih parcel. Kvalitetno boljše parcele imajo sedaj posestva Gmajnice, del ostalih pa imajo v najemu kmetje, ki so jih z obdelovanjem ohranili pred zaraščeno. Problem je nastal, ko sta hoteli vsaj dve stranki (Posestva in KZ Ljubljana) dajati iste parcele v najem, oziroma z njimi razpolagati. Zato je prav, da se jasno pove stališče SKZ do tega problema. Najprej je potrebno narediti red in to trenutno z najemnimi pogodbami tako, da bi imela vsaka parcela le enega najemnika, ki pa bi imel ob sprejetju zakona o vračanju, prednostno pravico do te parcele. (1. prejšnji lastniki, 2. najemniki na parcelah brez prejšnjih lastnikov, 3. ali najemniki na parcelah prejšnjih lastnikov, ki niso pripravljeni kmetovati, zemljo pa bi bili pripravljeni prodati ali obvezno dati v najem sedanjim najemnikom. Določiti je potrebno objektivno in realno najemnino, ki naj se plača zaradi specifičnih razmer za preteklo leto. Stališče sta kratki in jasni, čeprav bi jih lahko na dolgo utemeljevali in od njih ne odstopamo.

Seja mestnega odbora SKZ

Na štirinurnem zasedanju MO SKZ Ljubljana 22. novembra na Galjevi, ki ga je vodil predsednik Drago Stanovnik, so kmetje poročali o načinu organiziranja finančnem stanju in delu v podružnicah.

Vse podružnice so našle povezavo z volilci preko občinskih Demosovih pisarn. V Velikih Laščah pa imajo določeno »dežurni dan« vsak prvi četrtek v mesecu. Takrat imajo v Trubarjevem hramu svojega predstavnika, ki zbira informacije o problemih.

Ob posledicah katastrofalnih poplav so kmetje pokazali veliko solidarnost. Poleg prispevka Mestnega odbora, so podružnice občin Vič-Rudnik, Moste-Polje in Bežigrada prispevale še del sredstev iz svojih proračunov. Kmetje so organizirano izvedli tudi neposredno akcijo zbiranja pomoči po vaseh. Denar in materialne dobrine (krma, ozimnica) pa so že ali pa še bodo odpeljali prizadetim kmetom, ki so jih določili v sode-

lovanju z republiško kmečko zvezo, imena obdarjencev pa bodo sporočili tudi darovalcem. Dolomitska podružnica je ponudila tudi osebno fizično pomoč, podružnica Krim Barje pa je organizirala pobiranje in prevoz skupaj z gasilskimi društvi.

Vodna ujma pa je tudi v občini Bežigrad napravila precej škodo na poljih in poplavlila dve kmetiji. Kmetje bodo z zbranimi sredstvi pomagali tudi prizadetim domačinom.

Ob aktualnih dogodkih je ljubljanska kmečka zveza izrazila podporo mestni vladi v primeru »Snaga«, ker je ugotovila, da to ni sindikalno vprašanje, pač pa resen politični problem in preskusni kamen za novo vlado.

K osnutku ustave so kmetje soglasno podprli zahtevo, da tujci ne smejo postati lastniki slovenske zemlje. Mihaela Logar, ki je poročala o delu republiške skupščine je na kratko predstavila predlog zakona o drugih in opozorila na špekulacije, ki lahko nastopijo, če sočasno z zakonom o zadrugah ne bo sprejet tudi zakon o privatizaciji. V razgovoru o delu v zadrugah je bil izražen sum, da v več zadrugah obstajajo nepravilnosti pri delu in sprejeta odločitev za uvedbo inšpekcijskih predlogov. Logarjeva pa je kmete obvestila, da same že dlje časa zahteva pregled v KS Medvode vendar ji to do sedaj ni uspelo niti kot sekretarski

Novo ime in sedež MO SKZ Ljubljana

Občane obveščamo, da se je mestni odbor SKZ Ljubljana preimenoval v mestni odbor Slovenske kmečke zveze – ljudske stranke Ljubljana. Do sprememb imena je prišlo na obnem zboru slovenske kmečke zveze 18. decembra na Vrhniki. Novo ime izhaja z dejstva, da so v kmečko zvezo vključevani tudi ljudje drugih poklicev, ki se zavzemajo za isti program kot kmetje.

Sporočamo, da smo naslov sedeža spremenili. Odslej je v družbenem centru Bežigrad. Linhartova 13, soba 230 II. nadstropje tel. 329-041/333. Oglasite se lahko vsak delavnik od 7. do 15. ure po telefonu ali osebno.

MO SKZ-LS Ljubljana

Sekretariat za kmetijstvo na občini Šiška. Ob tej izjavi je bilo izraženo nezaupanje kmetov do MUIS-a. MO SKZ Ljubljana se je začel tudi nad imenovanjem novega vodstva Splošnega združenja za kmetijstvo in bo zahteval pregled nad pretokom razpisa in imenovanjem novega vodstva.

Na seji so bila izražena tudi različna mnenja o smislu SKZ. Najbolj peimistični je bil predstavnik podružnice IG, ki je trdil, da bo veliko srednjih in malih kmetov propadlo v novem gospodarskem sistemu in pri tem jim kmečka zveza gotovo ne bo mogla pomagati, prav ti kmetje pa predstavljajo največje del članstva SKZ. Ostali odborniki so bili bolj optimistični. Prevladovalo je mnenje, da kmetje potrebujejo svojo organizacijo, ki naj bi v tržnem sistemu delovala kot nekakšen kmečki sindikat.

Mateja ČRNE
za MO SKZ Ljubljana